

Toespraak van de Voorzitter van de Tweede Kamer, mevrouw Gerdi A. Verbeet, bij het stilstaan bij de aanslagen in Noorwegen op vrijdag 22 juli 2011, uitgesproken op woensdag 17 augustus 2011 bij aanvang van de plenaire vergadering

Ik open de vergadering van woensdag 17 augustus

Ik heet de minister-president en de ambassadeur van Noorwegen en enkele van haar medewerkers welkom.

Ik verzoek u te gaan staan. Ik verzoek ook onze gasten op de tribune, voor zover dit voor hen mogelijk is, te gaan staan.

Geachte medeleden!

Bijna een maand geleden werd Noorwegen opgeschrikt door twee aanslagen. Een bomexplosie in het regeringscentrum in Oslo en een schietpartij bij een jeugdkamp op het eiland Utoya.

De catastrofale omvang van de aanslagen werd een dag later pas duidelijk, 77 mensen lieten het leven en bijna 100 mensen raakten gewond. Onschuldige mensen die aan het werk waren. Onschuldige meisjes en jongens in een jeugdkamp. We zullen ze niet snel vergeten; de beelden van die jonge mensen die vertelden over de verschrikkingen die ze hebben meegemaakt. En dat terwijl ze vanuit hun betrokkenheid bezig waren met de toekomst van hun land.

De aanslagen hebben de bevolking van Noorwegen zwaar getroffen. Het is onbegrijpelijk dat iemand met zo'n verschrikkelijke daad zoveel mensen zoveel leed bezorgt. Zo'n daad van waanzin mag nooit de kernwaarden van een samenleving – vrijheid, recht en democratie – aantasten. Dat was ook de boodschap die vele tienduizenden Noren stilzwijgend uitdroegen toen ze op de avond van 25 juli door de straten van Oslo en andere steden trokken. Om de woorden van Kroonprins Haakon aan te halen: zij vulden de straten met liefde.

Wij wensen de Noorse bevolking veel kracht en wijsheid toe bij het verwerken van deze verschrikkelijke tragedie. Die gevoelens zijn namens onze Kamer aan het parlement en de regering van Noorwegen overgebracht.

Onze gedachten gaan uit naar de nabestaanden die hun dierbaren hebben verloren en de gewonden en hun familie. Wij wensen hen veel sterkte toe in deze moeilijke tijd!

Ik geef het woord aan de minister-president, die namens het kabinet zal spreken.

Ik verzoek u enkele momenten stilte in acht te nemen.